

selvfølgelig en formildende omstændighed, der gør, at vi ikke er hundrede procent afvisende over for at gå ind i forhandlingerne om forslaget. Som sagt med den tilføjelse, at det hænger sammen med, hvad pengene skal bruges til.

Op med de bemærkninger vil vi så afvente den videre behandling af forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet.

Af Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Klaus Kjær (DF) og Ebbe Kalnæs (CD) m.fl.

(Fremsat 4/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Forslaget om regelforenklinger gennem ændringer på arbejdsmiljøområdet har vi set tre gange tidligere. Det forslag, vi nu har foran os, er identisk med forslaget fra samlingen 2000-01 og næsten identisk med forslagene fra samlingerne 1997-98 og 1998-99.

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt om forslaget. Regeringen vil luge ud i overflødige regler, og det er fortsat regeringens målsætning at lette virksomhedernes administrative byrder. Så på *det* punkt er forslagsstillerne og regeringen enige.

Men er forslagsstillerne formål nu alene regelforenkling, eller er forslaget også ideologisk begrundet? Får vi nu i dag endnu en gang understreget, hvor forskellene går i dansk politik, når det kommer til beskyttelsen af lønmodtageres sikkerhed og sundhed? Det er jo ikke kun dette forslag, der får mig til at stille disse spørgsmål. Af de tre lovforslag, der indgik i reformen af arbejdsmiljøindsatsen i sidste samling, stemte forslagsstillerne ikke for ét eneste.

Regeringens klare målsætning i arbejdsmiljøindsatsen er, at den enkelte lønmodtager skal have et sikkert og sundt arbejdsmiljø. De tre beslutningsforslag på arbejdsmiljøområdet, som vi skal behandle i dag, bidrager på ingen måde til at nå denne målsætning, tværtimod.

Hvad forslagsstillerne intentioner end har været, så håber jeg, at det efter dagens debat står klart for alle og enhver, at der er to veje i dansk politik, når det kommer til beskyttelsen af lønmodtagernes sikkerhed og sundhed. Når vi har regler på arbejdsmiljøområdet, har vi det jo ikke for at genere virksomhederne. Reglerne er nødvendige for at sikre menneskers liv, sikre menneskers helbred. De regler i arbejdsmiljøloven, som forslagsstillerne ønsker at afskaffe, blev vedtaget her i Folketinget i 1997 og udgør et væsentligt fundament i arbejdsmiljøindsatsen.

Jeg vil kommentere meget kort på beslutningsforslagets enkelte dele, da regeringens holdning burde være kendt fra tidligere debatter om samme beslutningsforslag.

For det første om arbejdspladsvurdering: Det er på virksomhederne, arbejds-skader og nedslidning opstår. Det er derfor også på virksomhederne, at arbejds-skader og nedslidning skal forebygges. Så langt håber jeg at vi alle er enige.

Den skriftlige arbejdspladsvurdering, APV'en, som den populært kaldes, er et meget centralt element i virksomhedernes forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Det gælder både for store og for små virksomheder. Hvis virksomhederne skal have mulighed for effektivt at forebygge arbejds-skader, kræver det altså, at man i arbejdsmiljøarbejdet kommer hele vejen rundt om virksomhedens arbejdsmiljø, og det er netop det, APV bidrager til sikringen af.

Det er også derfor, at det er mig ubegribeligt, hvorfor ansættelse på en lille virksomhed skal indebære, at lønmodtageren sikres en dårligere beskyttelse. Det ville jo være konsekvensen, hvis forslaget blev vedtaget.

Forslagsstillerne skriver i B 14, at erhvervslivet blev påført nye byrder, nye store byrder, i